

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Avrea Svper Mithram Romani Pontificis

Raynaud, Théophile

Romae, 1647

Veritas I. Romanus Pontifex, est visible Caput Ecclesiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10481

duſ ſerm. 5. in feſto omnium Sanctorum, agens de laude, quæ iuxta Apoſtolum, erit Sanctorum vnicuique à Deo: quod hîc æquè valet, cû laus iſta, æquè fit à Deo, vt monſtratum eſt.

S V B N O T A T I O I I.

*Indicatio veritatum Theologicarum, recensitis
Pontificijs titulis abditarum.*

INDICATIONEM duntaxat recipio, quia ſi eadem veritates proſequendæ eſſent iuxta tractatione, ſpiſſum volumen eſſet conſcribendum. Itaque ſtrictim duntaxat & obiter indicabo, quantæ opes in proſiſtitis titulis Pontificijs deliteſcant, notatis ſimul Doctoribus, à quibus ſingulæ veritates hîc attingendæ, excutiuntur diligenter.

V E R I T A S I.

Romanus Pontifex, eſt viſibile caput Eccleſiæ uniuerſalis.

APertè & in actu ſignato id ſerunt plerique tituli recensiti *Litera C.* idque omnibus eſſe exploratum, conſtatatur Philippus Coeleftini Papæ in Ephefino Concilio legatus, verbis illis tom. 2. eiufdem Concilij edit. Pelta. c. 26. [Nulli dubium, imo ſæculis omnibus notum eſt, Sanctum Beatiffimumque Petrum, Apoſtolorum Principem & caput, fideique columnam, Eccleſiæ Catholice fundamentum, à Domino I E S U Chriſto Salvatore noſtro, humanique generis Redemptore, Coeleftis Regni clauſes accepiffe, ſoluendique atque ligandi poteſtate quâ acceperat uſum fuiſſe; necnon per Succellores ſuos huc uſque ſemper viuere, cauſasque decernere, ſemperque vi-

T t

ctu-

aturum esse. Huius itaque ordinarius Successor & Vicarius, Sanctus Beatissimusque Papa, & Episcopus noster Coelestinus, nos huc pro se, quasi Vicarios, ad hanc Sanctam Synodum misit.]

Idem Philippus eodem loco c. 15. [Gratias agimus Sanctæ venerandæque huic Synodo, quod litteris Coelestini Sanctissimi Beatissimi que Papæ vobis recitatis, sancta Ecclesiæ membra, sanctis vestris vocibus, pijsque præconijs sancto vestro capiti vos exhibueritis. Non enim ignara est vestra Beatitudo, totius fidei, cæterorumque omnium Apostolorum, caput, Beatum Apstolum Petrum extitisse.] Benè item Petrus Damiani Opusc. 5. in serm. ad Mediolan. [Quæ prouincia per omnia regna terrarum ab eius ditio- ne extranea reperitur, cuius arbitrio, ipsum quoque cœ- lum & ligatur & soluitur ?]

Præter titulos porrò quibus veritas proposita exprimitur in actu signato, suppetunt alij multi æquiuales. Idem enim sonant illi alij tituli, quibus Pontifex dicitur *Rektor Ecclesiæ, Præpositus orbi terrarum, ac Dux populi Christiani*. Item idem ferunt tituli quibus Pontifex dicitur *Christi Vicarius, & Successor S. Petri*. Nam S. Petrus, fuit suo tempore visibile caput vniuersalis Ecclesiæ: quod perspicuè ferunt illa ad eum Christi verba, opportuno tempore impleta. *Tu es Petrus, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam, & tibi dabo claues, &c.* de quo loco in hanc rem solemnissimo, consulendi varij Patres hanc veritatem inde eruentes, quos signant Turrianus l. 2. contra Magdeburg. c. 6. Maldonatus in c. 16. Matthæi, M. Antonius Capellus disputat. de Summo S. Petri Pontificatu c. 3. & 6. Suares l. 3. defens. c. 10. Couarruias l. 4. variat. c. 14. num. 11. Franciscus Agricola in opere de primatu S. Petri c. 1. & 3. & varij Canonum Doctores apud Cenedo part. 1. Collectan. tit. 47. num. 2. In idem pro dignitate capitis Pontifici adscribenda, neruosè ac validè argumentantur varij, cum Hæreseologi, tum Scholastici, nominatim Caietanus

tanus tom. 1. Opusc. tract. 3. c. 2. Stapleto . 6. de princip. à cap. 1 Valent. 2. 2. d. 1. q. 1. punct. 7. §. 28. & in Analyfi l. 7. c. 2. Ineptè verò Michael Medina l. de Indulgent. disput. 5. à cap. 15. eum locum arētari censuit ad potestatem concedendi indulgentias . Nam cum verba sint vniuersalia , certum esse debet , & eam potestatem , & quicquid ad Ecclesie regimen necessarium fuit , esse concessum verbis illis . Nec minùs valida sunt illa alia Christi ad eundem S. Petrum verba Ioan. 21. *Pasce agnos meos : & pasce oues meas* , quæ quàmuis per proportionem , ad alios quoque Episcopos pertineant , ideoque ad eos omnes accommodentur à Mapinio Epistola ad Villicum , (*inter Francicas* :) tamen directè & per se primò , sicut S. Petro dicta sunt , ita ad Sancti Petri Successorem pertinent , vr rectè vidit S. Chrysostr. mus l. 2. de Sacerd. & S. Bernard. 2. de confid. cap. 8. & alij Patres , apud Bellarminum l. 1. de Pontif. c. 14. 15. 16. & apud Onuphrium l. 1. de Petri primatu , parte 1. c. 2. Inde colligentes , Romanum Pontificem esse vniuersalem Pastorem & caput Ecclesie . Ex Scholasticis & Hæreseologis ; optimè inde argumentantur Caiet. t. 1. Opusc. tract. 3. à cap. 8. ad 12. Stapleto . 6. de Princip. à c. 9. Duuallius tract. de Pontif. p. 1. q. 4. Marcus Antonius Capellus disput. de Summo S. Petri Pontificatu cap. 6. Valent. 2. 2. disp. 1. q. 1. p. 7. §. 30. & in Analyfi l. 7. c. 4. Coccius t. 1. l. 7. art. 4. Franciscus Agricola in Opere de Primatu S. Petri cap. 5. & 6. Sicut enim ex eo loco , euincitur S. Petrum suo tempore fuisse visibile caput Ecclesie vniuersalis , ita de eius Successoribus idem colligitur ; cum par sit necessitas , vniuersalis Rectoris Ecclesie , post S. Petrum .

Neque verò ex titulo capitis Ecclesie delato Pontificibus Romanis , inferenda est monstrositas Ecclesie , tanquã bicipitis , cum certum sit , caput eidem esse Christum . Hoc inquã malè inferri , rectè præter cæteros demonstrat Thomas Illyricus tract. de potestate Papæ , *S. Magna autem est . Ecclesia enim nō habet Christum & Pontificem pro duobus*

bus capitibus ex æquo, sed vnum eorum est principale, alterum verò est duntaxat caput Vicarium, atque subordinatum, & ministeriale per comparationem ad Christum; atque ita non sunt propriè duo capita. Cur autem Christus dicatur caput principale Ecclesiæ, fusè versat idem Thomas Illyricus, dicens rationem esse, quia Christus est caput Ecclesiæ secundum omne tempus, etiam præteritum; nam influxit gratiam in antiquos. Est item caput secundum omnem statum, hoc est tam in via, quàm in patria. Et denique est caput secundum omne genus gratiæ distributum hominibus. Ijs quippè, & vitam, & motum, & sensum spiritualem impertit, quod est munus capitis maxime proprium. Horum autem nullum quadrat Pontifici, sed Christo tantum; ac proinde absque Ecclesiæ monstruositate, Pontifex statuitur visibile eius caput vniuersale; utique, non nisi secundarium, & Vicarium præ Christo. Ita porrò accipiendum est, quod S. Petri Successor, dicitur *Refector & caput vniuersalis Ecclesiæ*, ut sensus sit, eum esse caput omnium collectiuè Ecclesiarum; ita vt quidquid Christi membris annumeratur, subsit Romano Pontifici vt capiti, de quo plenè Isidorus de Isolani lib. 2. de Imperio milit. Eccles. tit. 2. q. 1. Præses antiquas quibus Romani Pontifices omnium totius orbis Ecclesiarum capita se prodiderunt, exhibet pereruditè & latè Sanderus l. 4. de clæue David cap. 2.

VERITAS II.

Romanus Pontifex non modo est caput totius Ecclesiæ, sed etiam cuiusvis intra eam fidelis. idque non mediatè tantum, nempe per particulares Antistites sibi immediatè substantes, sed etiam immediatè ac per seipsum.

ITA habetur ex titulo *Capitis*, & ex eo quod fideles designantur membra corporis cuius caput est Romanus